

Wspomnienie o Wojtku Krawczaku

17 października 2002 roku zmarł w Łomiankach
pod Warszawą serdeczny Kolega i Przyjaciel

Wojtek urodził się w 1939 roku w Nowym Dworze Mazowieckim. Dyplom technika geodety uzyskał w 1957 roku w Technikum Geodezyjnym w Warszawie. Po szkole najpierw rok pracował w stołecznym Przedsiębiorstwie Badań Geofizycznych, a następnie w PPGK. W roku 1961 zdecydował się na studia w ART w Olsztynie, które ukończył w 1965, uzyskując tytuł inżyniera geodety. Przez kolejnych 17 lat pracował w administracji w Nowym Dworze Mazowieckim, zajmując się geodezją i gospodarką gruntami. Od 1982 r. prowadził samodzielną działalność jako geodeta uprawniony. Świadczył usługi geodezyjne, głównie z zakresu: podziałów, rozgraniczeń, map do celów prawnych i tyczenia budowli.

Pierwsze moje kontakty z Wojtkiem przypadły na przełom lat 60. i 70., kiedy to został powołany na stanowisko geodety miejskiego w Nowym Dworze Mazowieckim. Jako geodeta wojewódzki mogłem stwierdzić, że z obowiązków wywiązywał się bardzo dobrze, z wielkim oddaniem i fachowością. Pamiętam Go z pierwszych naszych narad i spotkań – zawsze uśmiechniętego, życzliwego ludziom, doskonałego geodetę praktyka. Od tego czasu rozpoczęła się nasza przyjaźń i częste kontakty nie tylko zawodowe.

Po transformacji ustrojowej w Polsce Wojtek był jednym z założycieli Stowarzyszenia Prywatnych Przedsiębiorców w Łomiankach. Dzięki spokojowi, rzeczowości i doświadczeniu życiowemu potrafił godzić zwaśnionych kolegów. Był za to przez wszystkich bardzo ceniony i szanowany. Nigdy nikogo nie potępiał, starał się zrozumieć ludzkie słabości i dlatego miał tak wielu przyjaciół.

Dwa lata temu, mimo że zmagął się już ze straszną chorobą, zainicjował powstanie nowej organizacji – Regionalnego Stowarzyszenia Promocji Łomianek. Swoim entuzjazmem potrafił zarazić dużą grupę osób. Dzięki temu już po kilku miesiącach działalności ukazało się nowe lokalne czasopismo „Nasze Łomianki”.

Jeśli chodzi o życie rodzinne, to dosyć długo szukał swojej wybranki Eli Szymaniak. Znalazł Ją w 1975 roku i dopiero wtedy się ożenił. Owocem tego wspianego związku są trzej synowie: Zbyszek – absolwent prawa, Jakub – student V roku geodezji i Maciek – student IV roku japończyki. Wojtek był nie tylko wzorowym mężem i ojcem, ale i synem dbającym o swoich rodziców.

Jeszcze będąc u Niego pod koniec lipca ub.r., wierzyłem, że przezwycięży chorobę. Rozmawialiśmy długo. Martwił się bardzo o bliskich. Rozstaliśmy się z zamiarem rychłego spotkania i nadzieją, że Wojtek będzie wtedy w znacznie lepszej formie.

Wiadomość o Jego śmierci była dla mnie wielkim ciosem. Odszedł wspianym człowiekiem, wielkiego serca, bliski wielu ludziom, czego wyrazem była jego ostatnia droga – przyszli go pożegnać chyba wszyscy mieszkańcy Łomianek. Słowa księdza poruszyły nas do głębi. Wojtek pochowany został na pięknym cmentarzu w Leoniczynie.

Jeszcze raz żegnamy Cię, Wojtku, a Żoniu i Synom składamy wyrazy współczucia. Mielicie wspianego Męża i Ojca. Na zakończenie cytuję z księdza Jana Twardowskiego: „Spieszmy się kochać ludzi, tak szybko odchodzą”.

Bogdan Grzechnik

Wyniki konkursu SKP „Mapa Roku 2002”

Już po raz trzeci Stowarzyszenie Kartografów Polskich zorganizowało konkurs dla wydawnictw kartograficznych „Mapa Roku”. Towarzyszył on I Zawodowej Konferencji SKP „Zawód kartografa”, (Wrocław, 21-23 listopada 2002 r.).

Regulamin przewidywał trzy kategorie konkursowe: plan miasta, mapa turystyczna i szkolna mapa ścienna. Dodatkowym warunkiem było wydanie mapy w 2002 r. oraz ograniczona do 3 dm² łączna powierzchnia reklam na mapie. Na konkurs nadesłano 5 tytułów w kategorii mapa turystyczna, 6 planów miast oraz 2 szkolne mapy ściene. Wobec tak skromnej reprezentacji map ściennych Zarząd SKP zdecydował o rezygnacji z konkursu w tej grupie. Mapy jednak zostały wyeksponowane w celu przedstawienia ich uczestnikom konferencji. Poza konkursem wystawiono także mapę perspektywiczną Berlina wydawnictwa Terra Nostra z Warszawy. Jak zwykle do głosowania byli uprawnieni tylko członkowie SKP. Wyniki konkursu:

■ W kategorii „mapa turystyczna” I miejsce zdobyła mapa „Tatry polskie i słowackie. Podhale od Chochołowa po Białkę

Tatrzańską” w skali 1:25 000, wydana przez Wydawnictwo Kartograficzne Polkart z Warszawy i Zakład Kartograficzny Sygnatura z Zielonej Góry. II miejsce *ex aequo* zdobyły mapy „Wybrzeże Bałtyku. Jarosławiec, Ustka, Łeba” w skali 1:50 000 Wydawnictwa Kartograficznego Eko-Graf z Wrocławia oraz „Roztocze Środkowe” w skali 1:50 000 wydawnictwa Kartpol z Lublina. III miejsce uzyskała mapa Wydawnictwa GEA „Euroregion Karpacki” w skali 1:750 000.

■ W kategorii „plan miasta” I miejsce zdobyła mapa „Rzeszów + 6” w skali 1:15 000 wydawnictwa Demart z Warszawy, II miejsce „Wrocław. Wrocław. Breslau. Vratislav” w skali 1:12 000 Wydawnictwa Kartograficznego Eko-Graf oraz III miejsce – „Kielce + 6” w skali 1:18 000 też Demartu. Tegoroczna edycja konkursu była najskromniejsza pod względem liczby zgłoszonych map, co jest wyraźnym skutkiem bardzo trudnej sytuacji na rynku wydawniczym, szczególnie w zakresie kartografii, utrzymującej się od co najmniej ubiegłego roku. Wydawcy map, które wygrały w konkursie tradycyjnie zostali uhonorowani stosownymi plaketkami.

Jan Krupski